

#CàtedraCullera

Una de les primeres coses que vaig fer només saber que em tocava «liderar» el Grup de Compromís per Cullera fou estudiar sistemàticament les **dades** que expliquen la situació econòmica, laboral, cultural i mediambiental del nostre poble. En buscar per Internet vaig topar amb l'**O**bservatori **T**erritorial **T**urístic (OTT) que publica des de 2019 uns informes dedicats a recopilar i analitzar informació socioeconòmica i territorial del nostre poble.

Algunes de les dades que hi vaig trobar són ben interessants: **1.** Després de la crisi de 2008/2010 vàrem perdre població, en passar d'uns 24000 a uns 22000 habitants empadronats. **2.** La població ha envellit significativament. Tenim quasi 160 majors de 64 anys per cada 100 menors de 16 anys. Un dels índex més alts de tot l'Estat. **3.** Els afiliats a la Seguretat Social del sector «Serveis» són més del 75% del total (un 12% en «Indústria», un 6% en agricultura i un 6% en construcció), de manera que som molt dependents d'eixe sector terciari. **4.** Encara tenim una taxa d'atur per dalt del 12%, que és difícil de valorar en global (estiu-hivern) i que no reflexa, evidentment, els que han emigrat.

Eixes dades ens poden ajudar a decidir les apostes/propostes que hem de fer des de les institucions, però estan lluny de ser unes dades «completes» que mostren clarament les nostres fortaleses i les nostres debilitats. Per això, hem de demanar-li a l'OTT que analitze, més enllà del turisme, uns altres indicadors com:

1. Des-empadronaments. Totes coneixem amics i familiars que han hagut d'anar-se'n del poble perquè ací no tenien possibilitats de treballar «de lo seu». És evident que algunes faenes especialitzades (siga músic, investigadora, professora universitària o jutge del suprem) comporten viure lluny del poble. Però, moltes altres faenes es poden fer sense haver d'emigrar. Només necessitem un teixit productiu més estable i diversificat que el del turisme de temporada.

Per valorar correctament el volum d'eixa migració «evitable» hem de saber quants veïns de Cullera han emigrat, per necessitat, des de la crisi de 2010, de quines edats i amb quin perfil de formació.

2. Terres «abandonades». És un dels clàssics de les últimes dècades. Els agricultors es fan grans, els jòvens no volen patir les batalles del camp. Les xicotetes (o no tan xicotetes) terres van quedant-se «pa' vestir sants» i, mentre, importem aliments d'uns altres països. On està l'autonomia alimentària?

Saber el nombre i les característiques de les terres deixades perdre i les condicions vitals dels seus propietaris, o dels veïns disposats a treballar-les, també seria una bona ajuda per a trobar la manera de revitalitzar la producció local... i el comerç local.

3. Polígon «industrial». Diu el nostre Alcalde que no tenim cap espai industrial al poble, que com estem en zona protegida (?) no podem instal·lar cap empresa contaminant. Evidentment, totes estarem d'acord en evitar la contaminació. Però, com és possible tindre més de 40 parcel·les de sol terciari lliures sense cap empresa que vulga/puga ocupar-les i crear faena estable tot l'any?

Eixa pregunta també hauria de ser motiu d'estudi per l'OTT, i així poder comparar la nostra situació amb la dels pobles veïns.

Compromís
per Cullera

4. **Festivals d'estiu.** Diuen que l'oferta turística del nostre poble ha augmentat enormement amb l'invent dels macro-festivals. Més enllà del gran negoci associat a tot «lo macro», caldria valorar tots els impactes que eixos dies d'aglomeracions deixen en el poble.

Qui guanya molts diners? Qui pateix moltes molèsties? Qui treballa en bones condicions? Qui treballa en precari? Com afecta el «model festivalero» a la generació de residus? Com afecta a una mobilitat molt depenent, encara, del cotxe particular?

Són preguntes que molts veïns ens fem tots els estius i que haurien de tindre una resposta científica!

No ho faré més llarg. La idea del present escrit és demanar-li al govern local que col·labore amb la nostra **Càtedra Cullera** per aconseguir, el més prompte possible, una visió global i precisa de l'estat «de salut» del nostre poble. Sense un bon diagnòstic no és fàcil encertar en les decisions/inversions més correctes.

Tal volta estem ficant molts diners en carrers (passeig de la vila, Caminàs, passeig marítim...) i pocs en aliments i benestar laboral.

Cullera, 1 de Novembre de 2023

Adrià Gomar